

A Hard Day's Night

- indspillet 16. april 1964

FORM

Intro	1 guitarakkord	1 t
A1+B1	vers / omkvæd	8+4 t
A2+B2	vers	8+4 t
C	kontraststykke	8 t
A1+B1		8+4 t
A3	guitarsolo	8 t
B2	vokal	4 t
C		8
A1+B1		8+4
Coda		7 + 2 ad lib&fade

Instrumentation er typisk tidlig Beatles: 2xguitar + bas + tr (men m/ 12-strengt guitar)
Generelt også et typisk tidlig Beatlesnummer, med en kraftig, glad fremadrettet energi.
Generelt et meget ensartet præg sangen igennem pga det ensartede gennemgående groove.

A+B har en bluesagtig struktur: a a b (4+4+4), der også til en vis grad genfindes i teksten, specielt i A1

A+B

A-stykket har lidt omkvædsagtig karakter – det er her man finder noget der ligner et refrain: "It's been a hard day's night". Denne linie gentages 3 gange i de tre A1 stykker.

Melodik:

A består af to halvdele, 4+4, a+a, hvor hvert a består af to små dele (2+2): en slags 'call', hvor melodikken mest består af tonegentagelsen på **d** – effektivt og hårdtslående "Hard Day's Night", samt et 'respons' med en mere bevægelig melodik.

Tonematerialet er G-mixolydisk – altså lavt 7.trin – der markeres på toptonen i b.

B har en mere retningsbestemt melodik: først to opadgående, tstemmige, 1takts-sekvenser med en del kromatik – op til **g** på en Cdur, op til **a** på en Ddur, og herefter igen et 'svar' i en anden melodiktype, der bringer melodien til ro på den sænkede tert. Altså også en 2+2 opdeling af melodikken, b1+b2.

Tonematerialet er i b1 præget af de rene S & D treklange, og her altså med stor septim (ledetonen) foruden kromatikken, samt en pentaton blues-melodik med både 3 og b3.

Harmonik & Tonalitet:

A G C G F G – altså en T-S-T krydret med en b7-trinsakkord. Eller se det som en bluesagtig harmonik: I-IV-I, krydret med bVII. Tonalt G-mixolydisk (og ikke blues), hvilket understreges af C-akkorden der er Cadd9, men minus 7er.

B b1: C D b2: G C7 G. Her er først en regulær kadence i G, tonalt G-dur, hvilket understreges af melodiens anvendelse af ledetonen. Men i b2 går vi blues, melodisk som harmonisk.

C

er et regulært kontraststykke, hvor klimakset får lov at udfolde sig på gentagelsen af ordet "tight" med gentagelsen af melodikkens toptone a.

C-stykket kan også inddeles i to halvdele, c1 & c2, hvor c2 melodisk er en varieret, intensiveret gentagelse af c1, men hvor harmonikken i c1 er parallelfunktioner, i c2 hovedfunktioner.

Melodik:

Melodikken er også her (!) opbygget i små fraser med et call + en respons i både c1 & c2: "when I'm home" er call'et begge gange, i ens melodik, men i en karakteristisk stigende intensitet: første call slutter på septimen **f#**, responset ligeledes (med et fald til kvinten), andet call slutter på **g**, og responset herpå gentager sig selv, slår fast, understreger på tonen **a** – på "tight".

Harmonik & Tonalitet:

Også harmonikken kontrasterer – i c1 benyttes parallelfunktioner – Bm Em Bm - Dp Tp Dp, i

c2 hovedfunktioner, G Em C7 D7, med en halvslutning på dominanten, MEN via en subdominant7! Højest ureglementeret i en ellers ren Gdur tonalitet – stikker en blues, 4. trins, 7er-akkord hovedet frem. Iøvrigt med **a** i melodien, altså en 13er.

A3 – guitarsoloen – spilles der over en ren g-mol-pentaton – altså en ren bluesskala (b3 & b7). Her blir C-akkorden tolkt i mere bluesagtig retning – som en C7.

Intro & Coda

er begge præget af en 'underlig' guitarakkord. I introen er det en kvartstabledt akkord der efter behov kan tolkes som en Gsus4/d _ eller nok nærmere en D7sus4 – en rar uforløst dominantakkord.

Efter gentagelsen af Bstykkets "feel alright" et par gange lander vi på en Fakkord, skiftevis med og uden 9er, med D i bassen. En uforløst slutning også – en Fadd9 med D i bassen kunne være en D7sus4, men den opløses så til en moldominant: F/d = Dm7 ??

Også melodiikken er uforløst: slutter på alright, men på tonen d, på add9eren til Cakkorden, men også den samme tone som sangen startede med på "Hard Day's Night".

Uforløst, men alligevel afrundet.

Groove & opsummering

Groovet er enkelt og ligetil rock med en kontinuer fjerdedelsfornemmelse i bassen, uden det dog blir til walking, og uden at den går op i tempo og blir til 8dels-pumpebas. Et fast, kontant, energisk, uforandret groove.

Det understreger det no-nonsense præg der er over sangen – en glad sang, der også tekstligt er uden de store dikkedarer – men som alligevel melodisk og harmonisk viser stor variation.

Her veksles mellem mange forskellige små dele der svarer hinanden, generelt opbygget i mindre, ens moduler.

De gentagne melodiske ideer giver også et ensartet præg, men via variation og intensitetsforøgelse med stigende toptoner som vi så det i b1 og i c2, og via en effektiv gentagelse af toner (som i a1 og i c2), bliver det aldrig kedeligt.

Harmonisk bevæger vi os ret godt rundt: fra et modalt, mixolydisk univers i A til et rent dur-tonalt i C, iblandet blues-tonalitet.

Formmæssigt en ret almindelig vers-omkvæd form med indlagt kontraststykke – og hvor et af versdelene er erstattet af en guitarsolo – men hvor der ikke rigtig er et omkvæd .. , og det hele rammet pænt ind med de to uforløste guitarakkorder, der til slut lukker sangen fredeligt, uden at vi kan sige at vi sådan set er kommet 'hjem'; ihvertfald ikke harmonisk.

.....
lidt baggrund:

Det var Ringo der efter en lang dags indspilninger af filmen, der endnu ikke havde en titel, kommenterede "it's been a hard day", og idet han lissom opdagede at det ikke var dag længere, tilføjede "'s night" og så havde filmen en titel. Men ingen titelsang, så for en gangs skyld måtte Lennon/McCartney igang med et bestillingsværk – titlen var givet.

Den var så klar et par dage efter.

Om grunden til den karakteristiske startakkord siger George Martin: "We knew it would open both the film and the soundtrackLP, so we wanted a particularly strong and effective beginning. The strident guitar chord was the perfect launch."

